

РЕШЕНИЕ

№ 31495

гр. София, 08.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **6282** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 25, ал. 3 от Закона за управление на агрохранителната верига (ЗУАВ). Образувано е по жалба на „МЕСОКОМБИНАТ-СВИЩОВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Предписание № 467/29.04.2026 г., издадено от д-р И. Б. И. – главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ при Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т., с което на дружеството са възложени четиринадесет коригиращи действия по отношение на стопанисвания от него обект с ветеринарен одобрителен № BG 0401028 в [населено място]. Жалбоподателят твърди, че предписанието е издадено от некомпетентен орган, тъй като липсват доказателства за надлежно предоставени на издателя правомощия за осъществяване на официален контрол и за издаване на акта. Поддържа, че при проверката не са изяснени всички относими факти и че констатациите не са конкретизирани по вид, местонахождение и приложими изисквания. Сочи нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК, тъй като както фактическите основания, така и разпоредените действия са формулирани общо и не позволяват да се определи съдържанието и обхватът на възложените задължения. Излага конкретни възражения по отделните точки, включително относно прилежащия терен, ефективността на дератизацията, стерилизаторите, съоръженията за измиване

на ръце, подовите повърхности, помещенията за обработка на глави, стомаси и черва и за дефростация, въздуховодите, шоквата хладилна камера, зашеметяването, ушните марки и страничните животински продукти. Твърди и че производствената дейност в обекта е преустановена от 06.04.2026 г. и към момента на проверката са започнали действия за отстраняване на установени при предходни проверки несъответствия. С допълнително заявление от 03.07.2026 г. поддържа жалбата и доразвива възраженията за компетентност, мотивираност и определеност на предписанието. Иска отмяната му изцяло и присъждане на направените разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Поддържа, че предписанието е издадено в рамките на възложените на д-р И. служебни функции и правомощия за официален контрол, установени с акта за назначаване, длъжностната характеристика и представените заповеди. Сочи, че проверката е извършена от служители на ОДБХ – В. Т., ОДБХ – П. и Централното управление на БАБХ въз основа на заповеди на изпълнителния директор на БАБХ. Според ответника констатациите са подробно отразени в констативния протокол от 29.04.2026 г., съответстват на предписаните действия и установяват нарушенията. Позовава се и на издаденото на същата дата Разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г. Иска жалбата да бъде отхвърлена и претендира разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„МЕСОКОМБИНАТ-СВИЦОВ“ ООД стопанисва предприятие за добив на месо от дребни преживни животни и свине, преработка на месо от домашни копитни животни и склад-хладилник за съхранение и реализация на замразени меса от домашни копитни животни и птици, находящо се в [населено място], ул. „33-ти Свищовски полк“ № 91, с ветеринарен одобрителен № BG 0401028.

На 29.04.2026 г. в обекта е извършена комплексна проверка от комисия от служители на ОДБХ – В. Т., ОДБХ – П. и Централното управление на БАБХ. За резултатите е съставен констативен протокол от същата дата. В него е отразено, че към момента на проверката в обекта не се извършва клане. След обсъждане на установеното и представените от оператора документи в заключителната част на протокола са посочени дванадесет оставащи несъответствия.

Проверяващите са отразили: наличие в прилежащия терен на предмети, които нямат отношение

към дейността; неефективна дератизация; липса на устройства за отчитане на температурата на стерилизаторите при кранове № 27, 30, 31, 38 и 43; липса при част от мивките на средства за измиване и подсушаване на ръцете; подови повърхности, които не позволяват ефективно почистване и дезинфекция; липса в помещението за обработка на глави на всички необходими технологични съоръжения; липса на част от предпазната решетка на канализационната шахта в помещението за обработка на стомаси и черва; необезпечено хигиенно осъществяване на процеса в помещението за дефростация; корозия и отвори по въздуховодите в хладилните камери за трупно месо; липса на покритие между стената и пода в шоковата хладилна камера в цех „М.“; невъзможност поради липсата на клане да се докаже ефективността на зашеметяването; липса на място за съхранение на ушните марки; както и неяснота на представената процедура за формиране на партиден номер, която според проверяващите не позволява ефективна проследимост.

В протокола е отбелязано още, че са представени процедури за разделното събиране на страничните животински продукти и че временно са определени хладилни помещения за тяхното съхранение до извършване на необходимото преустройство. Тази констатация не е включена сред дванадесетте несъответствия, изведени в заключителната част на протокола.

Въз основа на проверката д-р И. Б. И. е издала оспореното Предписание № 467/29.04.2026 г. В него са възпроизведени четиринадесет констатации и са разпоредени съответно: 1. да се почисти прилежащият терен; 2. да се осигури ефективна дератизация в прилежащия терен; 3. да се гарантира, че температурата на стерилизаторите достига изискуемата температура; 4. да се осигурят изправни съоръжения за измиване на ръцете и средства за подсушаването им; 5. да се осигурят гладки подови повърхности във всички помещения, където е необходимо; 6. помещението за обработка на глави да се оборудва с необходимите съоръжения и да се поддържа в добро хигиенно състояние; 7. в помещението за обработка на стомаси и черва да се осигурят условия, гарантиращи непроникване на замърсявания от канализацията; 8. помещението за дефростация да се оборудва така, че да се гарантира хигиенен начин на процеса; 9. да се осигури достатъчен въздухообмен в хладилните камери за съхранение на трупно месо в цех „М.“; 10. да се осигурят хигиенни условия на съхранение и да се предотврати натрупване на замърсявания в шоковата хладилна камера в цех „М.“; 11. да се представят гаранции за ефективно зашеметяване на животните, съответстващи на действащото законодателство; 12. да се осигури място за съхранение на ушните марки; 13. да се осигурят подходящи условия за съхранение на отделените

странични животински продукти; 14. да се представи актуализирана система за проследимост, даваща възможност за пълна идентификация на всяка партида.

За изпълнението на точки 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12 и 14 е определен срок до 14.05.2026 г., а за точки 5, 8 и 13 – до 03.07.2026 г. П. е връчено на представител на дружеството на 04.05.2026 г.

Като правни основания за приетите несъответствия в акта общо са посочени чл. 9, ал. 2, т. 1 и т. 4 от Наредба № 14 от 9.12.2021 г. за хигиената на храните; приложение II, глава V, т. 2, глава I, т. 4, т. 2 и т. 1 и глава VI, т. 3 от Регламент (ЕО) № 852/2004, както и чл. 9 от Закона за храните. За издаването на предписанието са посочени чл. 138, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗУАВ във връзка с чл. 109, ал. 1 от Закона за храните.

На същата дата е издадено и Разпореждане за забрана № 466/29.04.2026 г. относно намиращи се в обекта храни от животински произход. Този акт не е предмет на настоящото производство и констатациите в него не могат да заместят фактическите основания на оспореното предписание.

От представените акт за назначаване, заповед за преназначаване, длъжностна характеристика и Заповед № РД-08-21/12.01.2026 г. на директора на ОДБХ – В. Т. се установява, че д-р И. И. заема длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол на храните“. Сред преките ѝ задължения са осъществяването на официален контрол, предприемането на мерки при установени нарушения и издаването на предписания с определяне на срок за изпълнение.

Жалбоподателят е представил два договора от 06.01.2025 г. за извършване на дезинфекция, дезинсекция и дератизация в обекта. Представени са и договор за правна защита и съдействие, в който е удостоверено плащането в брой на 500 евро, както и списък на разноските за 25,56 евро държавна такса и 500 евро адвокатско възнаграждение. Ответникът е представил фактура от 10.07.2026 г. за адвокатско възнаграждение в размер на 420 евро с включен данък върху добавената стойност.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресата на акта, за когото с него са създадени конкретни задължения, и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. П. е получено на 04.05.2026 г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 13.05.2026 г.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗУАВ БАБХ е компетентен орган по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2017/625, а по силата на чл. 10

ЗУАВ агенцията осъществява официален контрол по този закон и по чл. 109 от Закона за храните. Член 24, ал. 1 ЗУАВ възлага на ръководителите на компетентните органи прилагането на мерките по чл. 138, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/625, а чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗУАВ изрично предвижда, че предписанията за мерките по чл. 138, параграф 2, букви „а“ – „г“ се издават от длъжностното лице, което осъществява официалния контрол.

Представените служебни документи установяват както длъжностното качество на издателя, така и възложените му функции по осъществяване на официален контрол и издаване на предписания. Не е необходимо правомощието да бъде предоставяно с отделен акт за всяка конкретна проверка. Позоваването на правилата на Регламент (ЕС) 2017/625 относно делегирането на задачи на органи с делегирани правомощия или физически лица е неотносимо. В случая актът не е издаден от външно физическо лице, на което е делегирана контролна задача по чл. 28 – чл. 33 от регламента, а от служител на самия компетентен орган в рамките на служебната му компетентност. Поради това възражението за нищожност поради липса на компетентност е неоснователно.

Неоснователно е и общото възражение, че преустановяването на производствената дейност от 06.04.2026 г. изключва възможността за извършване на официален контрол и за даване на предписания. Обектът продължава да е одобрен и предназначен за осъществяване на съответните дейности. Състоянието на помещенията, инсталациите и оборудването, както и организацията за бъдещото възобновяване на работата, могат да бъдат предмет на проверка и при временно преустановено производство. Липсата на текуща дейност има значение единствено когато поради нея конкретно несъответствие не може да бъде установено, както е при констатацията относно ефективността на зашеметяването.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа издател, адресат, разпоредителна част и срокове за изпълнение. Спорът е дали фактическите и правните основания и съдържанието на отделните задължения отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК и на специалното изискване на чл. 138, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/625 операторът да бъде писмено уведомен за решението или действието и за мотивите за него.

Мотивите на административния акт могат да се съдържат и в друг документ от преписката, когато той предхожда или съпътства издаването на акта и позволява еднозначно да се установят действителните съображения на органа. Затова предписанието следва да се преценява заедно с констативния протокол от 29.04.2026 г. Тази възможност обаче не освобождава органа от

задължението да установи конкретното несъответствие, да определи неговия обхват и да свърже с него подходяща коригираща мярка.

Съгласно чл. 138, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625, когато бъде установено несъответствие, компетентните органи предприемат действия, за да определят неговия произход и обхват и отговорностите на оператора, и вземат подходящи мерки, за да гарантират отстраняването на несъответствието и предотвратяването на повторната му поява. Следователно предпоставка за прилагането на мярка е установяването на конкретно несъответствие. Избраната мярка трябва да съответства на неговото естество и обхват, да е необходима за отстраняването му и да бъде формулирана така, че адресатът да знае какво дължи, а при последващ контрол да може обективно да се провери изпълнението.

Тези изисквания не са спазени по отношение на нито една от четиринадесетте точки на предписанието.

По точка 1 е посочено единствено наличието в „прилежащия терен“ на предмети без отношение към дейността и е разпоредено почистването му. Член 9, ал. 2, т. 1 от Наредба № 14/2021 г. действително задължава оператора да поддържа чистотата на прилежащата към обекта територия. Самото наличие на предмети, които не участват в производствената дейност, обаче не установява, че територията е непочистена или че е създаден хигиенен риск. Не е необходимо органът да извършва опис на всяка вещ, но е следвало поне да посочи естеството и приблизителния обем на предметите, мястото и начина на разполагането им или конкретното им отражение върху чистотата и хигиената. От общата констатация не може да се провери дали действително е било налице несъответствие и дали разпореденото отстраняване е необходима мярка.

По точка 2 както констатацията за „неефективна дератизация“, така и предписанието за осигуряване на „ефективна дератизация“ са лишени от конкретно фактическо съдържание. Не са отразени наличие на гризачи или следи от тях, недостатъчни или неподходящо разположени контролни точки, пропуски в периодичността или друг конкретен недостатък. Представените от дружеството договори за дезинфекция, дезинсекция и дератизация сами по себе си не доказват ефективността на извършваните дейности, но и не могат да заместят задължението на органа да посочи фактите, въз основа на които е приел неефективност. При това съдържание не е възможно да се определи какво следва да бъде променено и по какви предварително известни показатели ще

бъде проверено изпълнението.

По точка 3 е установено, че конкретно посочени стерилизатори не са оборудвани с устройства за отчитане на температурата. Разпоредената мярка обаче не е те да бъдат снабдени с измервателни устройства или да се въведе друг определен начин за контрол, а да се гарантира достигането на изискуемата температура. Липсата на измервателни устройства не установява, че необходимата температура фактически не се достига, а достигането ѝ не отстранява установената невъзможност тя да бъде отчетена. Не е посочена и конкретната изискуема температура. Следователно установеното и разпореденото имат различен предмет и изпълнението на мярката не може да бъде обективно проследено.

По точка 4 е констатирано, че не всички мивки разполагат със средства за измиване и подсушаване на ръце. Предписано е обаче да се осигурят „изправни съоръжения“ за измиване и средства за подсушаване. Липсва констатация за техническа неизправност на мивките, а разпореденото действие не включва изрично липсващите средства за измиване. Не са посочени и засегнатите мивки или помещения. Така мярката не съответства на установеното и не позволява еднозначна проверка на изпълнението.

По точка 5 не са индивидуализирани помещенията и участъците, нито конкретният дефект на подовите повърхности – пукнатини, нарушена цялост, неподходящ материал, неравности или друго. Изразът „където е необходимо“ прехвърля върху адресата преценката на контролния орган за обхвата на задължението. Освен това нормативното изискване за подовите повърхности не се изчерпва с тяхната гладкост, а включва поддържане в добро състояние, лесно почистване и при необходимост дезинфекция и използване на подходящи непропускливи, неабсорбиращи, миешки се и нетоксични материали. Органът не е установил кой от тези показатели е нарушен и защо именно осигуряването на „гладки“ повърхности е необходимата коригираща мярка.

По точка 6 не е посочено кое необходимо технологично съоръжение липсва в помещението за обработка на глави. П. само повтаря общото изискване помещението да се оборудва с „необходимите съоръжения“, без да определя дължимото действие. Допълнителното задължение помещението да се поддържа в добро хигиенно състояние не почива на конкретна констатация за замърсяване или друг хигиенен недостатък в него.

По точка 7 е установен точно определен дефект – липсва част от предпазната решетка на канализационната шахта в помещението за обработка на стомаси и черва. Вместо

възстановяването или подмяната на липсващата част е разпоредено общо да се осигурят условия, „гарантиращи непроникване на замърсявания от канализацията“. Не става ясно дали се изисква ремонт на решетката, промяна на канализационната система или други технически действия, нито по какъв критерий ще бъде прието, че непроникването на замърсявания е гарантирано. Съдът не може да замени даденото предписание с конкретна мярка за ремонт.

По точка 8 не е посочено в какво се състои неспособността на помещението за дефростация да осигури хигиенно извършване на процеса – липса или неподходящ вид на оборудване, отводняване, разделяне на потоците, температурен режим или друго. II. помещението да се оборудва така, че да гарантира хигиенен начин на процеса, възпроизвежда общото нормативно изискване, без да го конкретизира спрямо фактическото състояние. Адресатът трябва сам да определи както причината за несъответствието, така и необходимата мярка, а контролният орган би могъл едва при последващата проверка да конкретизира какво е следвало да бъде извършено.

По точка 9 е установено наличие на корозия и отвори по въздуховодите в хладилните камери за трупно месо, но е предписано осигуряване на достатъчен въздухообмен. Не е установено въздухообменът да е недостатъчен, не са извършени или посочени измервания и не е определен критерий за неговата достатъчност. Същевременно не е разпоредено отстраняването на конкретно констатираните корозия и отвори. Ремонтът им не доказва непременно достатъчен въздухообмен, както и наличието на такъв не отстранява непременно установения конструктивен дефект.

По точка 10 е констатирана липса на покритие в участъка между стената и пода на шоквата хладилна камера, а е предписано общо осигуряване на хигиенни условия на съхранение и предотвратяване натрупването на замърсявания. Не е определено дали трябва да се възстанови липсващото покритие, да се изпълни определен вид връзка между стената и пода, да се ремонтират повърхностите или да се предприемат други действия. Не са посочени и обективни показатели, по които да се установи изпълнението. Съдът не може да редактира мярката като предписание за възстановяване на покритието.

По точка 11 самият орган е отразил, че по време на проверката не се извършва клане и поради това не може да бъде проверена ефективността на зашеметяването. Невъзможността да бъде проверена определена дейност не представлява установено несъответствие. Не са посочени дефект на оборудването, недостатък на процедурата или конкретно отклонение от приложимите изисквания. При липса на установено нарушение не е налице материалноправната предпоставка

по чл. 138, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 за налагане на коригираща мярка. Неясно е и какви „гаранции“ трябва да представи дружеството.

По точка 12 е установено единствено, че не е осигурено място за съхранение на ушните марки. Нито една от посочените в предписанието разпоредби не установява самостоятелно задължение в кланицата да бъде обособено специално място за тях. Приложение II, глава VI, т. 3 от Регламент (ЕО) № 853/2004 изисква подходяща организация за съхраняването и изхвърлянето на хранителните отпадъци, негодните за консумация странични продукти и другите отпадъци, но не предписва конкретно техническо решение за ушните марки. Не е установено те да са оставяни в производствени помещения, да са създавали риск от замърсяване, да е бил нарушен редът за тяхното събиране и обезвреждане или да е била прекъсната проследимостта. Органът е превърнал предпочетено организационно решение в задължение, без да установи нарушение на конкретна правна норма.

По точка 13 констатацията и мярката не намират опора в констативния протокол. Напротив, в него е отразено, че са представени процедури за разделното събиране на страничните животински продукти и временно са определени хладилни помещения за съхранението им до извършване на преустройство. Не е посочено защо тези временни помещения са неподходящи, кой показател не е спасен или какъв конкретен риск е установен. Тази констатация не е включена и в заключителния списък на оставащите несъответствия. При това противоречие не може да се приеме, че е установена фактическата предпоставка за разпоредената мярка.

По точка 14 разпореденият резултат – актуализирана система за проследимост, позволяваща пълна идентификация на всяка партида – е разбираем, но липсва конкретна фактическа основа. Твърдението, че представената процедура за формиране на партиден номер е неясна и не позволява ефективна проследимост, представлява оценъчен извод. Не е посочено коя част от процедурата е неясна, кои задължителни данни липсват, между кои етапи се прекъсва проследимостта, дали е направен опит за проследяване на конкретна партида и какъв е резултатът. Сред изброените в акта правни основания не е посочена и конкретна разпоредба, установяваща изискванията към проследимостта и формирането на партиден номер. Поради това съдът не може да провери наличието и обхвата на твърдяното несъответствие, нито необходимостта и съразмерността на мярката.

Установените пороци са съществени. Не се касае единствено до непълно словесно изложение,

което може да бъде преодоляно чрез доказателствата по преписката, а до липса на достатъчно конкретно установени несъответствия, несъответствие между част от констатациите и разпоредените мерки, липса на материалноправно основание или противоречие със самия констативен протокол. Неяснотата на задълженията препятства както своевременното им изпълнение, така и последващата обективна проверка дали е налице неизпълнение, с което могат да бъдат свързани неблагоприятни правни последици.

Тези недостатъци не могат да бъдат отстранени в съдебното производство чрез извеждане на допълнителни фактически основания, чрез избор вместо органа на подходящи технически решения или чрез редактиране на разпоредителната част. Това би означавало съдът да замести административния орган при упражняването на предоставената му контролна компетентност. Изтичането на сроковете за изпълнение също не допуска последващо конкретизиране на съдържанието на задълженията.

Поради изложеното оспореното предписание е издадено при съществено нарушение на изискванията за форма и административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и неговата цел. Жалбата е основателна и актът следва да бъде отменен изцяло.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно поисканите и доказани разноси: 25,56 евро държавна такса и 500 евро адвокатско възнаграждение. Плащането на адвокатското възнаграждение в брой е удостоверено в договора за правна защита и съдействие. От ответника не е направено възражение за прекомерност. Общият размер на дължимите разноси е 525,56 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „МЕСОКОМБИНАТ-СВИЩОВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], Предписание № 467/29.04.2026 г., издадено от д-р И. Б. И. – главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ при Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т..

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – В. Т. да заплати на „МЕСОКОМБИНАТ-СВИЩОВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата 525,56 (петстотин двадесет и пет евро

и петдесет и шест евроцента) евро, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.